

Aşkın Gözü Kördür

– Öz · 16 Ağustos 2016

* Aşkın Gözü Kördür *

" İnsan kendini yalnızca aşkla tanır" diyordu Oya.

Ben kalbimi dinliyorum bir yaşamdır.

Kendimi tanımaya zemin yaratıyorum, aşkı ararken.

Ağına düştüğüm aşklar içinde, tanınmaz hallere, tanınmaz acılarla inip çıktıkça, kaçıyorum. Bu duygular kuytusunda çırpınan bir deli oluyorum.

Dudak izlerimde onun kokusunu hapsediyorum. Hem gül, hem bülbül olmanın keyfiyle

aşk biriktiriyorum. Hepimiz aynı duyguları yaşıyoruz. Aşkla donanmadıkça, yüreklerimiz

irkilmiyoruz, uyanamıyoruz uykudan. İçimizdeki o şarkılar notalara ve nağmelere döküldükçe yüreğimiz

bileniyor aşka. Yıllarca anlatsam, dil döksem bu duygular

yinede yetersizdir diyordu Oya. Duygularıma pusu kurmuştu hayat. Gözlerim, gözlerim

değildi sanki. Gördüğüm her renk, onu anımsatıyordu bana. Güneşten kararmıştı beyaz teni.

Ah!

Aşkın gözü yok muydu çölden okyanuslar yaratan bu öykülerde?

Ah! beni fark etmeyen adam. Yakışıklı adam.

Uzak-yakın binlerce yıldızlardan sıyrılıp kızıl gökten daha mavi morda anlam bulan adam!

Doğmak için de, sevmek için de bu dünya'ya gelen adam.

Al dalgaların köpüğüyle ört saçlarımı

Yanına çağır rüzgârı

Kıyılarına uçup gelsin martılar

Dinle sessizliğin koynunda

Yağmurla bulutun birbirinden ayrılmasını bekle

Aşkı unutan gözlerin

Unutmaz yakamoz ve yıldızların birer sevgili olduğunu

Kalbin kanamayan bir taş olsa da

Ben seni sevdim

Üşütme ayazda yalnızlığını, sarıl bana

Söndür artık mum ışığını

Tut ellerimi usulca gir koynuma

(O güzel başını göğsüme yasla)

Oya bu şiirle aşkını noktalıyordu.

Nuri Dağdelen

Özdere-İzmir